

Energistyrelsen, ens@ens.dk
vedr. journalnummer: 2024 - 1373
kopi til Theis Dekkers Gjedsted, tdgj@ens.dk

Høringsvar vedr. forslag til bekendtgørelse om CO2-kvoter til varmeproduktion

Tak for muligheden for at kommentere på ovenstående forslag til bekendtgørelse.

Bekendtgørelsens primære fokus er på, hvordan overskydende gratis-kvoter og værdien af sparede CO2-kvoter ved CO2-fangst skal håndteres. Derudover er der i forslaget til bekendtgørelsen også en tilretning af § 4 stk. 2, hvor teksten ændres til kun at omhandle varmekvoter (gratiskvoter) og ikke generelt CO2-kvoter. Denne ændring vil få voldsomme konsekvenser for branchen.

Vi vil i vores høringssvar først kommentere på ændringen i § 4 stk. 2, og derefter på håndteringen af CO2-kvoter ved CO2-fangst

Vedr. ændringen af i § 4 stk. 2 og håndteringen af kvoteoverførsler.

Ændringen betyder, at i de tilfælde, hvor varmeproducenten ikke har fået tildelt nok kvoter til at dække udledningen, så skal varmeaftageren fremover ikke vederlagsfrit overføre manglende CO2-kvoter til varmeproducenten (udover eventuelle gratiskvoter varmeaftageren måtte have). Dette medfører at varmeproducenten skal købe CO2-kvoterne og indregne dem i varmeprisen.

Den hidtidige kutyme i branchen har generelt været at varmeaftager vederlagsfrit har overført manglende CO2-kvoter til varmeproducenten (både varmekvoter og købekvoter). Med den ændring som her foreslås, skal varmeproducenterne fremover selv købe de manglende kvoter og indregne dem i varmeprisen. Med de nuværende priser på CO2-kvoter vil denne nye omkostning ca. udgøre 25% af det nye prisloft for affaldsvarme. Det er en voldsomt, og det vil ramme mange anlæg i branchen hårdt, og sandsynligvis føre til lukninger.

Vi skal her gøre opmærksom på, at branchen allerede ser ind i mange ændringer i form af den vedtagne lov om konkurrenceudsætte (L115). Denne lov byggede på en antagelse om, at overkapacitet af forbrændingskapacitet i Danmark. Det nyeste klima-fremskrivning fra Miljøstyrelsen viser dog, at der fra 2025 ikke forventes at være overkapacitet, og at vi faktisk ser ind i et scenarie med underkapacitet i fremtiden.

Derfor risikerer denne ændring at føre til lukninger af affaldsenergianlæg, og risiko for, at der ikke længere vil være tilstrækkelig dansk forbrændingskapacitet til at miljøbehandle det affald, som det ikke er lykkedes at udsortere til genanvendelse.

Derudover udgør affaldsvarme også en betydelig del af den samlede danske fjernvarme. Lukning af anlæg vil tvinge varmekunderne over på alternative varmekilder, som oftest er dyrere, og som oftest også vil kræve store investeringer.

Ved overførsel af kvoter mellem aftager og producent, så har aftager derudover også mulighed for at købe kvoterne på et tidspunkt og til en pris denne synes opportun.

Vi kan forstå, at Energistyrelsen er af den holdning, at denne tilretning blot præciserer bekendtgørelsen til at passe til Energistyrelsens tidligere vejledende udtalelser vedr. tolkningen af den hidtidige formulering i bekendtgørelsen vedr. håndteringen af overførsel af kvoter.

I den forbindelse skal vi gøre opmærksom på, at der pt ligger en sag hos Forsyningstilsynet, hvor et større advokathus ikke er enig i Energistyrelsens fortolkning af den gældende lovgivning. Dette ville være ønskeligt om denne sag blev behandlet før man ændrer i bekendtgørelsen, hvis formålet er at præcisere bekendtgørelsen ift. de faktisk gældende regler, eller som minimum foretage en grundig økonomisk konsekvensvurdering af denne ændring.

Vedr. håndtering af varmekvoter og sparede CO2-kvoter ved CO2-fangst

Vi er generelt positive overfor for dette, men vi har et par opklarende spørgsmål.

I høringsbrevet står der at formålet er at håndtere *"...hvordan overskydende gratis CO2-kvoter, som er opstået som følge af CO2-fangst, skal overføres til en CO2-fangstenhed, samt hvordan værdien af sparede kvoter kan indregnes i varmeprisen"*.

§7 og 8 står dog under overskriften *"Varmekvoter ved CO2-fangst"*, hvilket umiddelbart giver indtryk af at begge paragraffer kun vedrører varmekvoter og kun ved CO2-fangst. Formuleringen i §8 tolker vi dog til at omhandle indregning af sparede CO2-købekvoter ved CO2-fangst. Er det hensigten at §8 vedrører sparede CO2-kvoter ved CO2-fangst, og at overskriften for §7 og §8 blot er lidt misvisende? Og er det korrekt forstået at §7 og §8 kun gør sig gældende med CO2-fangst?

§7 stk.2 vedrører specifikt statsstøttede CO2-fangstanlæg. Vedrører stk. 1 dermed alle typer af CO2-fangst anlæg, også dem som ikke er statsstøttede?

Der er i bekendtgørelsen umiddelbart ikke en paragraf der eksplicit adresserer, hvordan købekvoter i tilfælde, hvor der ikke er CO2-fangst, skal håndteres, når ordet "CO2-kvoter" er ændret til "varmekvoter" i §4. Er det korrekt forstået, at jf. §4 stk.3, kan varmeproducent og varmeaftager frit kan aftale, hvordan både varmekvoter og købekvoter håndteres, hvis der er enighed herom, inkl. evt. vederlagsfri overførsel af købe-kvoter?

Vi vil i øvrigt også gerne have præciseret at §8 kun gælder, hvis der er CO2-fangst, og at, hvis der i et scenarie uden CO2-fangst er underskud af varmekvoter, så varmeproducenten skal købe CO2-kvoter og indregne disse i varmeprisen, så er det de faktiske realiserede omkostninger herved der indregnes og ikke gennemsnitsprisen på CBAM-certifikater. Vi anbefaler dog kraftigt, som nævnt ovenfor, at både varmekvoter og CO2-kvoter vederlagsfrit overføres mellem varmeaftager og varmeproducent.

Vi står naturligvis til rådighed til at uddybe vores høringssvar eller besvare eventuelle spørgsmål.

Venlig hilsen

Danny Taal

Specialkonsulent

+45 3045 4241

dat@cirkulaer.dk

Cirkulær

Brancheforeningen Cirkulær

Vester Farimagsgade 1, 5.

DK-1606 København V

www.cirkulaer.dk

Energistyrelsen
Center for Forsyning
tdgj@ens.dk ens@ens.dk
Att.: Theis Dekkers Gjedsted

25. november 2024
J.nr. 260400/DM#114038
MA/

**Høringssvar fra CTR I/S til:
Udkast til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion
(ENS ID 2024 - 1373)**

Indledning

CTR – Centralkommunernes Transmissionsselskab I/S – takker for muligheden for at indgive høringssvar til *Udkast til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion*.

CTR er et fælleskommunalt interessentskab, ejet af København, Frederiksberg, Gentofte, Gladsaxe og Tårnby kommuner. CTR er et fjernvarmeselskab, der er leverandør af en grøn og sammenhængende varmeforsyning på tværs af de fem ejerkommuner i hovedstadsområdet. CTR omsætter for knapt 2,8 mia. kr. årligt og håndterer årligt en varmemængde svarende til ca. 15% af al dansk fjernvarme.

Vi er repræsenteret af Dansk Fjernvarme og vil udover nærværende høringssvar henvise til Dansk Fjernvarmes høringssvar.

Vores opsamling og anbefaling fremgår nederst i høringssvaret.

Ændringer i §2 og §4

Såfremt hensigten med ændringerne i bekendtgørelsens § 4 er:

- at der *kun* skal gælde en egentlig forpligtelse til vederlagsfri overførsel af de *gratis* tildelte varmekvoter
- at producentens krav på evt. gratistildelte varmekvoter skal kunne tolkes i praksis inden for det givne *producent/aftagerforhold*,
- og at der skal gælde en *generel aftalefrihed mellem parterne* ift. afdækning af CO₂-udledningen fra varmeproduktionen (uanset om der er tale om gratis tildelte kvoter eller købekvoter, samt frihed i forhold til, at manglende kvoter kan enten afleveres i kvotebeviser eller indregnes i varmeprisen)

er det vores vurdering, at denne hensigt ikke opnås med de foreslåede ændringer i bekendtgørelsen.

Centralkommunernes
Transmissionsselskab I/S

Stæhr Johansens Vej 38
2000 Frederiksberg
Tlf. 3818 5777
E-mail: ctr@ctr.dk
www.ctr.dk

I høringsbrevet er ændringen beskrevet således:

Herudover foreslås en tilretning af formuleringerne i § 4, stk. 2, vedr. varmeaftagers overførsel af kvoter til varmeproducenten. Med tilretningen gøres det tydeligt, at bestemmelsen vedrører gratis tildelte varmekvoter. Formuleringen af bestemmelsen i den gældende bekendtgørelse kan give det indtryk, at der fastsættes regler om andet end de gratis tildelte varmekvoter, men med tilretningen gøres det tydeligt, at bestemmelsen kun vedrører gratis tildelte varmekvoter. Det betyder, at varmeaftageren ikke vil skulle anskaffe yderligere købekvoter, såfremt dette er nødvendigt, hvorfor det vil påhvile varmeproducenten at anskaffe købekvoterne, medmindre der aftales andet.

På CTR's forespørgsel har Energistyrelsen i mail 15. november 2024 uddybet yderligere:

Energistyrelsen har tidligere vurderet, at § 4 i bekendtgørelsen må forstås således, at der er tale om vederlagsfri overførsel af de CO₂-kvoter, der er meddelt til varmeproduktion i medfør af lov om CO₂-kvoter, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 8 og 9. Energistyrelsen har vurderet, at bestemmelsen i § 4, stk. 2, ikke indeholder en egentlig pligt for varmeaftageren til at købe ekstra kvoter til overførsel til varmeproduktionsenheden. Den vederlagsfri overførsel mellem varmeproduktionsenheden og varmeaftageren vedrører således alene de gratis tildelte kvoter.

Er de gratis tildelte kvoter efter lov om CO₂-kvoter ikke tilstrækkelige til at dække CO₂-udledningen fra varmeproduktionen, vil omkostninger til køb af CO₂-kvoter kunne indregnes i varmeprisen i medfør af § 20, stk. 8. Kompetencen til konkret at vurdere indregningsadgang tilkommer Forsyningstilsynet.

CTR hilser det velkomment at få præciseret, at i det tilfælde, hvor der i et givent Varmeproducent/Varmeaftager forhold ikke længere er tilstrækkeligt med gratis tildelte varmekvoter, så har varmeaftager ikke en pligt til at anskaffe kvoter, men har i stedet en mulighed for, at omkostninger til køb af kvoter kan indregnes i varmeprisen. Dette er for CTR at se en god ekstra fleksibilitet og præcisering, som dels:

- a. Understøtter det forhold, som den ovenfor nævnte præcisering/vurdering fra Energistyrelsen bl.a. udsprang af, nemlig at i forhold til et prisloft på affaldsvarme, så skal manglende CO₂-kvoter (flere forbrugte kvoter på et givent anlæg end gratis tildelte kvoter) ses som en del af varmeprisen og dermed indgå i omkostningspris til sammenligning med prisloftet. Hvor det tidligere evt. kunne tolkes som om, at de skulle afleveres som kvoter "oveni" prisloft.

- b. Dels kan der evt. for nogle varmeaftagere være en administrativ fordel i tilfælde af manglende CO₂-kvoter (flere forbrugte kvoter på et givent anlæg end gratis tildelte kvoter), idet varmeaftageren ikke er tvunget til at opbygge processer og kompetencer for CO₂-kvoterindkøb, men kan overlade dette til producenten, som ofte i forvejen vil have en organisation til dette. Hertil vil vi dog samtidig bemærke, at det vil kræve en for begge parter rimelig aftale om prissætningen.

Vi hilser altså intentionen velkommen, men ser nogle udfordringer med den måde, som selve bekendtgørelsesteksten i udkastet er formuleret på, og som gør den vanskelige at tolke i praksis og ift. til den måde, som kvoteforvaltning fungerer på, hvilket vi vil uddybe i det efterfølgende.

Udfordringer med formuleringen af bekendtgørelsesteksten

Bekendtgørelsens § 4, stk. 1 omhandler den situation, hvor varmeproduktionsenheden har fået tildelt flere varmekvoter, end der faktisk har været behov for til dækning af varmeproduktionsenhedens CO₂-udledning, dvs. der er et overskud af CO₂-kvoter. I dette tilfælde skal de overskydende varmekvoter vederlagsfrit overføres til varmeaftageren, sådan at værdien af varmekvoterne kan komme varmekunderne til gode.

Bekendtgørelsens § 4, stk. 2 omhandler den situation, hvor en varmeproduktionsenhed har fået tildelt for få varmekvoter til at dække varmeproduktionsenhedens CO₂-udledning, dvs. der er et underskud af CO₂-kvoter på den givne produktionsenhed. Efter de foreslåede ændringer vil bestemmelsen have følgende formulering:

Har varmeproduktionsenheden til anvendelse i et kalenderår ikke fået meddelelse om tildeling af det antal varmekvoter, som varmeproduktionsenheden faktisk har haft behov for til dækning af varmeproduktionsenhedens CO₂-udledning fra varmeproduktion til varmeaftageren, skal varmeaftageren vederlagsfrit overføre det antal varmekvoter, der er nødvendige for, at varmeproduktionsenheden kan dække sin faktiske CO₂-udledning, til varmeproduktionsenhedens konto i CO₂-kvoteregisteret.

Med justeringen af bekendtgørelsens § 2, nr. 3, hvori det præciseres, at der med varmekvoter alene skal forstås gratis tildelte CO₂-kvoter, er det vores vurdering, at formuleringen af bekendtgørelsens § 4, stk. 2 reelt skaber usikkerhed om dels informationsflow mellem de to parter og dels om afgrænsning af, hvilke gratis tildelte varmekvoter, som varmeproducenten kan gøre krav på, inden man evt. overgår til, at de manglende kvoters værdi indregnes i varmeprisen:

Såfremt der i et givent år er manglende kvoter på en varmeproduktionsenhed, har hverken hverken producent eller aftager i sagens natur gratiskvoter i overskud til dette år eller denne enhed. (Aftageren får aldrig direkte tildeling af kvoter til dette anlæg, da de ikke er juridisk

ejer). Dvs. i den situation kan der for varmeaftageren, ift. status og beholdning på gratistildelte varmekvoter, være tale om følgende situationer:

1. Aftager har ingen beholdning af gratistildelte varmekvoter. Der har evt. tidligere været overskud af gratistildelte fra den givne produktionsenhed, men disse er i så fald enten blevet solgt eller er blevet brugt til at dække underskud af kvoter på egne produktionsanlæg eller i aftaleforhold med andre producenter. Vurdering ift. den ændrede bekendtgørelse: Dette vil være en situation, hvor det ifølge det medfølgende høringsbrev vil gælde, at §4. stk. 2-6 om vederlagsfri overførsel *ikke* vil træde i kraft, men værdien af kvoterne i stedet skal indregnes i varmeprisen. Vi mener dog ikke dette fremgår tydeligt af bekendtgørelsesteksten, uden at man læser det medfølgende høringsbrev. Derudover omhandler forholdene varmeaftagers interne kvoteforvaltning, som producenten ikke har adgang til, og producenten kan derfor ikke som udgangspunkt vide, om situation 1 er tilfældet.
2. Aftager har i tidligere år modtaget overskud af gratistildelte varmekvoter fra den givne produktionsenhed, og disse er blevet gemt, typisk ud fra en prognose om kvoteunderskud i efterfølgende år. Vurdering ift. den ændrede bekendtgørelse: Denne situation er reelt den eneste, hvor det §4 stk. 2 og stk. 6 vil give mening efter den foreslåede ændring, idet det må antages, at bekendtgørelsen gælder for det enkelte producent/aftagerforhold og *ikke* på tværs af producent/aftagerforhold, selvom det ikke er præciseret i bekendtgørelsen eller høringsbrevet (se også dot 3.) Situation 2) vurderes dog at være en i høj grad tænkt situation, idet varmeaftagere typisk har flere kvoteomfattede produktionsheder, de enten ejer eller modtager varme fra, og man kan ikke se på en kvote, som man modtager, hvilken produktionsenhed, den kommer fra. Så situation 2) vil kræve en form for kunstigt regnskab for at øremærke en kvote ift. "oprindelsesproduktionsenheden", et regnskab, som der ikke har været noget behov for, og som ikke giver nogen mening i øvrigt. Derudover omhandler forholdene varmeaftagers interne kvoteforvaltning, som producenten ikke har adgang til viden om.
3. Aftager har beholdning af gratistildelte varmekvoter fra dette eller tidligere år, men de vedrører egenproduktion eller andre aftager/producentforhold end det aktuelle.

Vurdering ift. den ændrede bekendtgørelse: Det er ikke præciseret i udkastet eller høringsbrevet, men det bør præcises, at bestemmelserne skal kunne tolkes og anvendes inden for det *enkelte* producent/aftagerforhold og *ikke* på tværs af producent/aftagerforhold. Selvom en varmeaftager måtte have en beholdning af gratistildelte varmekvoter fra et andet producent/aftagerforhold, så vurderer vi, at det vil gå imod dels in-

entionen med ændringen ((a) ovenfor) og dels bekendtgørelsens anvendelighed i praksis, hvis en producent ud fra §4 stk. 2 kan gøre krav på gratis tildelte varmekvoter fra andre aftager/producentforhold. Det vil dels forskelsbehandle aftagere, som har producent-portefølje X, hvor der hos en anden producent er gratis tildelte varmekvoter i overskud, ift. en anden aftager, som har en anden producent-portefølje Y, hvor der ikke er gratis tildelte varmekvoter i overskud. Derudover omhandler aftagerens aftaleforhold med *andre* producenter varmeaftagers interne kvoteforvaltning, som producenten ikke har adgang til viden om.

Når dette er sagt, så er det ofte særdeles formålstjenstligt for såvel varmeprisen, budgetsikkerheden og administrationsbyrden hos producent og aftager, at der anvendes gratis tildelte kvoter fra evt. andet producent/aftagerforhold eller egne anlæg til at dække de manglende kvoter. Det skyldes, at alternativet ellers kan blive, at aftager ellers skal sælge, og producent skal købe, det samme antal kvoter i hver deres organisationer (kompetencer og administration), ligesom prisdifferensen vil udgøre en budgetusikkerhed i varmeaftagerens økonomi ift. en situation med udveksling i kvotebeviser, og dermed en prisusikkerhed for varmemeforbrugerne. Aftalefriheden til metode er derfor vigtig.

Opsamling og anbefaling

Der mangler derfor tydeliggørelser i bekendtgørelsen, som adresserer at:

- Bekendtgørelsens bestemmelser, herunder særligt §4 stk. 2, ikke overskrider det specifikke producent/aftaleforhold ift. forpligtelse til at levere kvotebeviser.
- Producenten ikke har indsigt i aftagers interne kvoteforvaltning, herunder på tværs af år, og hvorvidt evt. overskydende kvoter fra produktionsenheden tidligere år er blevet brugt til at dække manglende kvoter på andre produktionsenheder. Producenten har derfor ikke reelt nogen indsigt i, om §4 stk. 2 vil komme i spil, og om varmeaftager kan forvente og gøre et krav om indregning i varmeprisen gældende i stedet. Når der i høringsbrevet er angivet at:

Det betyder, at varmeaftageren ikke vil skulle anskaffe yderligere købekvoter, såfremt dette er nødvendigt, hvorfor det vil påhvile varmeproducenten at anskaffe købekvoterne, medmindre der aftales andet

så giver det, med den nuværende formulering af bekendtgørelsen, producenten en forpligtelse, for hvilken det gælder, at dens ikrafttræden afhænger af en viden og et valg af kvoteforvaltning (hos varmeaftageren), som producenten reelt ikke har nogen viden om.

De angivne uklarheder kan fx løses ved at tilføje bekendtgørelsen en formulering, som tager højde for at:

Har varmeproduktionsenheden til anvendelse i et kalenderår ikke fået meddelelse om tildeling af det antal varmekvoter, som varmeproduktionsenheden faktisk har haft behov for til dækning af varmeproduktionsenhedens CO2-udledning fra varmeproduktion til varmeaftageren, kan varmeaftageren meddele varmeproducenten og få effektueret, at parterne overgår fra fremgangsmåden for udligning iflg. §4 stk.2 til indregning af værdien af de manglende kvoter i varmeprisen.

Det skal hertil bemærkes, en sådan indregning vil være betinget af en aftale om værdiansættelse af de manglende kvoter, idet dette ikke reguleres i bekendtgørelsen.

CTR opfordrer til, at den ændrede bekendtgørelse bliver justeret i overensstemmelse med det formål, der fremgår af høringsbrevet, og i overensstemmelse med praksis på området samt det afgrænsede aktuelle producent/aftager forhold og det nødvendige informationsflow mellem parterne, for at ændringen skal være forståelig og håndterbar i praksis.

Venlig hilsen

Adm. chef
Marianne Andersen
ma@ctr.dk

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Vedr. sagsnr. 2024-1373

Dansk Fjernvarmes svar på Energistyrelsens høring over forslag til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at afgive høringssvar til Energistyrelsens forslag til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion (varmekvotebekendtgørelsen).

Dansk Fjernvarme er brancheorganisation for den danske fjernvarmesektor, herunder størstedelen af de danske kraftvarmeanlæg og affaldsenergianlæg. En lang række af medlemmerne i Dansk Fjernvarme har planer om etablering af CO₂-fangst og medlemskredsen har et samlet langsigtet potentiale for CO₂-fangst på op mod 6 mio. ton CO₂ per år ifølge tal fra Energistyrelsen. Som brancheorganisation for over halvdelen af Danmarks samlede CO₂-fangspotentiale støtter Dansk Fjernvarme op om den samlede udvikling indenfor CCUS i Danmark.

Dansk Fjernvarme hilser overordnet forslaget til ændring af bekendtgørelsen velkommen, da ændringerne dels bidrager til, at værdien af sparede CO₂-kvoter og overskydende gratiskvoter (varmekvoter) som følge af CO₂-fangst kan bidrage til finansiering af CCS, og dels præciserer, at kravet om vederlagsfri overførsel af kvoter fra varmeaf tager til varmeproduktionsenheden alene vedrører varmekvoter/gratiskvoter.

Nedenfor har vi kommenteret på de enkelte dele af bekendtgørelsesudkastet.

Bemærkninger til § 3, stk. 3 vedr. opgørelse af CO₂-udledning ifm. CO₂-fangst

Bekendtgørelsens § 3, stk. 2, fastlægger, at CO₂-udledningen til varmeproduktion enten kan opgøres ved kontinuerlig måling i røggassen eller beregnes som brændselsforbruget gange udledningsfaktoren for det aktuelle brændsel. Såfremt der er installeret CO₂-fangst på varmeproduktionsanlægget skal opgørelsen af CO₂-udledningen til varmeproduktion reduceres, jf. stk. 3, der affattes således:

*"Stk. 3. I tilfælde af CO₂-fangst reduceres CO₂-udledningen til varmeproduktion, jf. stk. 2, forholdsmæssigt svarende til denne **udlednings** andel af den samlede CO₂-udledning."*
(Dansk Fjernvarmes fremhævning).

Valget af ordet "udledning" som fremhævet i citatet er misvisende, da der netop er sket en reduktion i udledningen som følge af CO₂-fangst. Vi vil opfordre til, at formuleringen ændres – eksempelvis til følgende:

*"Stk. 3. I tilfælde af CO₂-fangst reduceres CO₂-udledningen til varmeproduktion, jf. stk. 2, forholdsmæssigt svarende til **den fangede mængde CO₂'s** andel af den samlede CO₂-udledning."*

Bemærkninger til den foreslåede ændring af § 4, stk. 2

Energistyrelsen foreslår i høringen at lave en mindre ændring af § 4 stk. 2, således at det præciseres, at de krav til vederlagsfri overførsel af kvoter, som bekendtgørelsen stiller, alene vedrører gratiskvoter (varmekvoter). I den tidligere formulering kunne der være tvivl om, hvorvidt kravet gik på kvoter generelt eller alene på en eventuel overskydende beholdning af varmekvoter/gratiskvoter.

Således foreslås følgende formulering: *"Har varmeproduktionsenheden til anvendelse i et kalenderår ikke fået meddelelse om tildeling af det antal varmekvoter, som varmeproduktionsenheden faktisk har haft behov for til dækning af varmeproduktionsenhedens CO₂-udledning fra varmeproduktion til varmeaftageren, **skal** varmeaftageren vederlagsfrit overføre det antal **varmekvoter**, der er nødvendige for, at varmeproduktionsenheden kan dække sin faktiske CO₂-udledning, til varmeproduktionsenhedens konto i CO₂-kvoteregisteret."*

I høringsbrevet fremgår følgende om formålet med ændringen af § 4, stk. 2: *"Formuleringen af bestemmelsen i den gældende bekendtgørelse kan give det indtryk, at der fastsættes regler om andet end de gratis tildelte varmekvoter, men med tilretningen gøres det tydeligt, at bestemmelsen kun vedrører gratis tildelte varmekvoter. Det betyder, at varmeaftageren ikke vil skulle anskaffe yderligere købekvoter, såfremt dette er nødvendigt, hvorfor det vil påhvile varmeproducenten at anskaffe købekvoterne, medmindre der aftales andet."*

Overordnet set er det positivt, at Energistyrelsen med den foreslåede ændring nu lægger op til en præcisering, så det fremgår klart, at kravet (jf. ordet "skal" som fremhævet ovenfor) om vederlagsfri overførsel af kvoter fra varmeaftager til varmeproduktionsenheden alene vedrører varmekvoter/gratiskvoter.

Imidlertid ser Dansk Fjernvarme fortsat nogle udfordringer i formuleringen.

For det første giver den foreslåede formulering ikke mening, idet den implicit lægger til grund, at varmeaftageren til enhver tid ligger inde med et lager af varmekvoter/gratiskvoter, som kan dække forskellen mellem produktionsenhedens CO₂-forpligtelse og det antal varmekvoter, der er modtaget for den pågældende periode. Alene af den grund er den foreslåede præcisering ikke tilstrækkelig.

For det andet skal styrelsen være opmærksom på, at varmeaftager kan ligge inde med overskud af varmekvoter/gratiskvoter fra *flere forskellige kontraktforhold* med flere forskellige varmeproducenter. Der er tale om kvoter, som repræsenterer en værdi for varmeaftager, og krav om vederlagsfri overførsel af varmekvoter/gratiskvoter fra varmeaftager til varmeproduktionsenheden kan alene stilles i forhold til den mængde af varmekvoter/gratiskvoter, som er direkte relateret til en tidligere periode i det pågældende kontraktforhold med den pågældende varmeproducent, dvs. den mængde varmekvoter/gratiskvoter, som tidligere har været i overskud i pågældende kontraktforhold og derfor er blevet vederlagsfrit overført fra den pågældende varmeproduktionsenhed til varmeaftageren.

Endelig bemærkes, at det er væsentligt, at bekendtgørelsen ikke begrænser varmeaftagers mulighed for frit at handle kvoter, herunder med varmeproduktionsenheden, i tilfælde af perioder med færre varmekvoter/gratiskvoter end varmeproduktionsenheden har behov for til at dække sin kvoteforpligtelse. Varmeaftager har en klar interesse i at tilvejebringe kvoter til lavest mulige omkostninger, idet omkostningen forbundet hermed netop i sidste ende viderefaktureres til varmeaftager som en del af varmeproduktionsenhedens varmepris.

Dansk Fjernvarme foreslår at § 4, stk. 2 omskrives, så det fremgår klart, at kravet om vederlagsfri overførsel fra varmeaftager til varmeproduktionsenheden alene er relevant i det tilfælde, hvor varmeaftager ligger inde med varmekvoter/gratiskvoter, som er i overskud fra det pågældende kontraktforhold i en tidligere periode, jf. stk. 1, dvs. varmekvoter/gratiskvoter, som den pågældende varmeproduktionsenhed tidligere har overført vederlagsfrit til varmeaftager. Ved en sådan omskrivning af § 4, stk. 2 imødekommes de tre ovenfor nævnte problematikker. Dansk Fjernvarme skal anmode om, at Energistyrelsen sikrer at ændringen af ordlyden i § 4, stk. 2 lever op til det formål, som styrelsen selv forklarer i høringsbrevet.

Bemærkninger til § 5, stk. 1, 2. pkt.

Udkastets § 5, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt. er affattet således:

*”§ 5. Har varmeproduktionsenheden flere varmeaftagere, skal varmekvoterne fordeles på de enkelte varmeaftagere. Varmekvoterne skal fordeles forholdsmæssigt efter **aktuel udledning** i umiddelbart foregående år.”* (Dansk Fjernvarmes fremhævning).

Den valgte formulering giver ikke mening, da udledningen jo netop ligger hos varmeproduktionsenheden og ikke hos varmeaftageren. En bedre formulering af 2. pkt. vil derfor være, at **”varmekvoterne skal fordeles forholdsmæssigt efter **den aktuelle udledning, der kan henføres til den enkelte varmeaftagers varmeaftag** i umiddelbart foregående år.”**

Derudover er det uklart, hvordan ordet ”umiddelbart” skal forstås og hvilken betydning, det har for bestemmelsen.

Bemærkninger til § 6, stk. 2

Jf. høringsbrevet og vores bemærkninger ovenfor til § 4, så bør Energistyrelsen lave en konsekvensrettelse af § 6, stk. 2, der i udkastet er affattet således:

Side 4/4

*"Stk. 2. I tilfælde af underskud af varmekvoter hos varmeproduktionsenheden, jf. § 4, stk. 2, skal varmeføderen senest den 15. april i kalenderåret, der følger efter det kalenderår, hvor CO₂-udledningen er sket, overføre **CO₂-kvoter** til varmeproduktionsenheden."*
(Dansk Fjernvarmes fremhævning).

Her bør "CO₂-kvoter" erstattes med "varmekvoter".

Bemærkninger til § 8 vedr. værdifastsættelse af sparede købekvoter

Dansk Fjernvarme støtter den valgte metode for fastsættelse af den værdi, der svarer til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter, som varmeproduktionsenheden ville have købt uden CCS. I forbindelse med valget af metode er det væsentligt, at metoden passer til justeringsmekanismerne i det kommende statsstøtteudbud, hvilket den gør.

Dansk Fjernvarme mener dog, at placeringen af § 8 under overskriften "Varmekvoter ved CO₂-fangst" er misvisende, da bestemmelsen ikke vedrører varmekvoter, men alene vedrører værdifastsættelsen af købekvoter. Vi skal derfor opfordre til, at § 8 placeres under sin egen eller anden egnet overskrift eller at den nuværende overskrift omformuleres, så formålet med bestemmelsen i § 8 ikke kan misforstås.

Vi står til rådighed for spørgsmål eller uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Jannick Hauschildt Buhl
Områdechef for CCUS og PtX

jhb@danskfjernvarme.dk
+45 28 69 36 06

Hørings svar vedr. ændring af bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varme- produktion

Forsyningstilsynet har den 4. november 2024 modtaget udkast til ændring af bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varme-
produktion i ekstern høring. Bekendtgørelsen er en ud-
møntning af bemyndigelsesbestemmelserne i L77 - Forslag til lov om CO₂-fangstaktivi-
teter i forsyningssektoren, der blev fremsat d. 6. november 2024.

Forsyningstilsynet har i den forbindelse nedenstående bemærkninger.

Overførsel af overskydende varmekvoter og værdian- sættelse af sparede kvoter

Forsyningstilsynet noterer sig, at der med bekendtgørelsens §§ 7 og 8 tilføres regler om, hvordan overskydende gratis CO₂-kvoter, som er opstået som følge af CO₂-
fangst, skal overføres til en CO₂-fangstenhed, samt hvordan værdien af sparede kvoter kan indregnes i varmeprisen.

Forsyningstilsynet påpeger i den forbindelse, at overskriften "Varmekvoter ved CO₂-
fangst" bør ændres, idet denne giver indtryk af, at de efterfølgende bestemmelser, her-
under særligt § 8, alene regulerer varmekvoter, hvilket Forsyningstilsynet forstår ikke er hensigten.

For så vidt angår den foreslåede § 7 om overførsel af overskydende varmekvoter, som opstår som følge af CO₂-fangst, er det også uklart om bestemmelsen vedrører alle CO₂-kvoter, som overføres til CO₂-fangstenheden, eller alene varmekvoter.

Varmekvoter

Forsyningstilsynet noterer sig, at bekendtgørelsen ændres, hvorved det bl.a. i § 1 og § 4, stk. 2, fremgår, at bestemmelserne regulerer overførsel af gratis tildelte CO₂-kvoter (varmekvoter).

Forsyningstilsynet forstår det herefter sådan, at varmekvoter *skal* overføres fra varme-
aftageren som kvoter, mens øvrigt forbrug af CO₂-kvoter til varme-
produktionen *kan* indregnes af producenten i varmeprisen i henhold til varmeforsyningslovens § 20, stk. 1.

Det er Forsyningstilsynets forståelse, at varmekvoter tildeles den konkrete produktionsenhed. Forsyningstilsynet ser således et behov for en præcisering af, hvilke varmekvoter, det konkret pålægges varmeaftageren at overføre til producenten og i hvilken rækkefølge. En varmeaftager kan have fået tildelt varmekvoter til en anden produktionsenhed, og det er uklart om varmekvoter tildelt denne anden produktionsenhed vil skulle overføres til varmeproducenten førend nye anskaffes, f.eks. også på tværs af år. Der henvises i den forbindelse til, at det med ændringen af § 4, stk. 2, fremgår, at varmekvoter *skal* overføres til varmeproducenten.

Forsyningstilsynet påpeger, at det ikke fremgår af bekendtgørelsen, hvorledes varmeproducentens indkøb af CO₂-kvoter skal prissættes i forhold til indregning i varmeprisen. Forsyningstilsynet vil således i forbindelse med behandling af tilsynssager herom følge nuværende regler og praksis om indregning af nødvendige omkostninger.

I det omfang, at en varmeproducent og en varmeaftager har indgået aftaler efter bekendtgørelsens § 4, stk. 3, anser Forsyningstilsynet disse som civilretlige, og dermed uden for tilsynets tilsynsområde. Forsyningstilsynet vil dog kunne påse, at parterne alene indregner nødvendige omkostninger i varmeprisen, ligesom Forsyningstilsynet noterer sig, at aftalerne vil skulle anmeldes til tilsynet.

For så vidt angår bekendtgørelsens § 3, bør det præciseres, hvorvidt bestemmelsen, som omhandler beregning af CO₂-kvoteforbrug til varmeproduktionen, alene gælder varmekvoter, eller om § 3 gælder det samlede forbrug af CO₂-kvoter til varmeproduktionen. En sådan præcisering har betydning for tilsynet med de CO₂-kvoter, som måtte blive indregnet i varmeprisen ud over varmekvoterne.

Forsyningstilsynet påpeger, at bekendtgørelsen bør konsekvensrettes, således at det sikres, at bekendtgørelsens ordlyd relevante steder sonderer mellem CO₂-kvoter og varmekvoter. Forsyningstilsynet påpeger i den forbindelse, at der i § 6, stk. 2, henvises til overførsel af CO₂-kvoter – og ikke varmekvoter – til dækning af det samlede eventuelle underskud fra varmeaftageren til varmeproducenten.

Anmeldelse af aftaler

Forsyningstilsynet noterer sig, at henvisningen til varmeforsyningslovens § 21 er taget ud af bekendtgørelsens § 11. Forsyningstilsynet forstår det sådan, at ændringen ikke er tilsigtet indholdsmæssig betydning, og at anmeldelse dermed fortsat vil være en gyldighedsbetingelse, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 3.

Øvrige bemærkninger

Forsyningstilsynet noterer sig afslutningsvist, at det ikke er udmøntet i bekendtgørelsen, hvorledes sparede afgifter til CO₂-fangst, jf. Lov om CO₂-fangst § 7, stk. 1, skal opgøres og indregnes i varmeprisen. Som med prissætningen af varmeproducentens indkøb af CO₂-kvoter, vil Forsyningstilsynet således også ved behandling af tilsynssager tage udgangspunkt i nuværende regler og praksis om indregning af nødvendige omkostninger.

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via virksomheder@forsyningstilsynet.dk
Send via borger@forsyningstilsynet.dk